

DOSSIER
DE PREMSA

L'ULL DE VEURE APARICIONS

A CURA DE
ROSER BASTIDA
I JAVI MORERA

FUNDACIÓ JOAN BROSSA
CENTRE DE LES
ARTS LLIURES

PRESENTACIÓ

Les dues exposicions que presentem avui aposten per posar en relació processos, memòries i persones que tenen en comú les ganes de mirar-se. Aquí hi trobareu exposicions col·lectives, residències curatorials i d'investigació, poetes que conviuen i que mostren les intimitats dels seus processos creatius, investigacions sobre l'amistat i les primeres avantguardes i com tots aquests elements transformen fenòmens creatius...

Nova i curiosa relació i L'ull de veure aparicions responen a la idea de posar la mirada al centre, no la cosa. Des del Centre de les Arts Lliures volem generar els espais i el temps per observar. Per observar el procés creatiu, la memòria i el llegat. Per observar-nos. La mirada, com la memòria, és individual i col·lectiva alhora, és construïda i és relacional. És d'aquesta manera que travessem miralls: posant-nos en relació a través de les mirades.

Maria Canelles
Co-direcció. Arts visuals i textuais

L'ULL DE VEURE APARICIONS.

UNA EXPOSICIÓ COL·LECTIVA SOBRE EL PROCÉS DE CREAR UN POEMA

UN PASSADÍS SECRET AMAGAT DINS D'UNA EXPOSICIÓ

L'Ull de veure aparicions és una instal·lació sobre creació poètica que es troba dins d'una altra exposició, *Joan Brossa. La Serp Viva*. Aquest espai és una mena de passadís secret que queda amagat darrera l'exposició permanent sobre Joan Brossa. El va dissenyar David Bestué perquè fos un espai dinàmic, on hi anessin passant accions i projectes diversos. És un espai perifèric que transforma i provoca situacions que permeten reflexionar sobre els límits i els marges de l'àmbit poètic i artístic.

Roser Bastida va ser l'encarregada de donar forma a aquest espai dins de l'exposició, com si fos el pinyol de la creació poètica. La seva idea va ser fer-hi una exposició col·lectiva, on diversos poetes (Carles Dachs, Francesc Josep Vélez, Irene Gómez Diéguez, Laura G Ortensi, Raquel Pena i ella mateixa) ensenyen com són els seus processos creatius. A partir d'una proposta igual per a tothom: hi ha un esperit a l'edifici de La Seca (Centre de les Arts Lliures). La instal·lació mostra com cadascú s'inspira i va prenent les decisions que al final fan que cada peça creada sigui com és. L'objectiu era el d'entendre com de diferents són els ulls dels poetes (en què es fixen uns i altres), quines són les seves manies i obsessions, i quins recursos fan servir per anar construint el poema.

UNA MOSTRA COL·LECTIVA SOBRE ALLÒ INTANGIBLE: EL PROCÉS DE CREACIÓ D'UN POEMA

Escriure un poema és començar un procés expansiu de creació. D'un motor que transcendeix la lletra, el pols, la tinta, i es traspassa a la veu, a la lectura, a la imatge. Perquè quan escrivim, escrivim també en veu alta, o escrivim amb un llibre al costat, o a partir d'imatges. Hi ha infinites formes d'escriure un poema. Formes que són tangibles, que són materials, que tenen sentit d'exposar-se. No tant per la seva qualitat, a vegades dubtosa, a vegades brillant, sinó perquè contradiuen les fronteres literàries que suposen que un poema s'escriu i prou. Un poema s'escriu i es diu i es fa i es llença i es plega, un poema és també un llençol blanc tacat, amb una escletxa dins la ment de l'artista.

Javi Morera ha plasmat els poemes i els processos a l'espai. Ell és arquitecte i

comissari i ha col·locat l'intangible, la paraula viva, aquí, a l'espai. Ara veieu els mètodes que cadascú aplica al crear. Ara fareu també els vostres poemes, perquè el procés de creació és un procés que mai s'acaba. Continua quan pugem a l'escenari, quan se'ns trenca la veu i declamem les nostres pròpies paraules. Al dir-les en veu alta ens les tornem a empassar, servint-nos d'aliment pel poema següent. Per l'acció següent. Poema expandit. Poema fet espai. Poema visual

LA POESIA QUE TRANSFORMA A LES AULES

El llenguatge poètic trenca radicalment una de les funcionalitats principals del llenguatge: comunicar un missatge sense equívocs. La poesia, a través de l'analogia, fa el contrari: juga, és complexa, amaga, acciona, compara, respira i activa pensament de manera transversal. Joan Brossa ho tenia molt clar i per això va basar tota la seva creació en la idea de la mirada poètica transformadora. És per això que considerem la poesia com una eina fonamental per interferir la realitat, per crear espais paral·lels, per relacionar-nos. Entrar amb la força creadora (i transformadora) de la poesia a les aules és un repte i, també, un luxe.

En el marc del programa de mediació Variacions, que té la intenció de fer dialogar el món cultural amb el món educatiu i apropar el llenguatge artístic contemporani a les aules, treballem amb l'Institut-Escola Mirades del Carmel (Barcelona) en la creació d'un projecte que hem titulat "Paraula i acció". Es tracta de la concepció conjunta (entre l'escola i la Fundació Joan Brossa) d'una assignatura trimestral amb grups reduïts de 1r d'ESO al voltant de la poesia i amb l'objectiu que creïn una composició poètica personal i dissenyin una possible representació conjunta. El Centre de les Arts Lliures acollirà aquests estudiants en diferents fases del procés i -gràcies a poetes i mediadors a peu d'aula- els ajudarà amb la producció del resultat final.

CURRÍCULUMS

Roser Bastida (Gavà, 1989) és autora dels poemaris *Fauna Autòctona. Poemes d'Ullapool* (Documents Documenta, 2021) i *Ballant amb l'heura* (Témenos edicions, 2014). Va ser finalista del Certamen Art Jove Salvador Iborra 2020 i guanyadora dels premis Jove Niu d'Art Poètic 2014 i Envers 2012. Forma part del nucli dur de la revista *Branca* i fa una tesi doctoral en comunicació científica.

Javi Morera (Barcelona, 1992) es va llicenciar en el grau mitjà de guitarra clàssica al Conservatori del Liceu (2010) i en el grau d'Arquitectura a l'ETSAB (2017). Ha participat en creacions col·lectives a l'àmbit del teatre, l'urbanisme, l'arquitectura i el disseny d'espais expositius. S'ha especialitzat de forma indiscriminada en els processos de l'aigua a les urbs i en la incorporació a l'espai públic. Ha format part dels equips guanyadors de Nusos i Cruïlles (nus #6), de la renovació de S'Esplanada, de Mahó i va quedar tercer classificat a Superilla Barcelona. Ha estat seleccionat per formar part de l'equip d'Utopia Rambles a l'Arts Santa Mònica i començarà un procés participatiu del projecte de S'Esplanada aquest 2022.

CRÈDITS

Comissariat: Roser Bastida i Javi Morera

Disseny d'espai expositiu: Javi Morera

Serigrafia: Souari. Il·lustracions serigrafiades

Poetes participants: Roser Bastida, Raquel Pena, Carles Dachs, Laura G. Ortensi, Irene Gómez i Francesc Vélez

Muntatge: l'Antiga Fusteria

Una producció del Centre de les Arts Lliures de la Fundació Joan Brossa